Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

Nr. 19. Den 1ste Juli 1893. 42de Aargang.

Bøn,

opsendt ved Indvielsen af Templet i Salt Lake City, Utah, Torsdag den 6te April 1893.

Vor Fader i Himlen! Du, som har skabt Himlene og Jorden og Alt, hvad deri er; Du, som er den herligste af Alle, fuldkommen i Barmhjertighed, Kjærlighed og Sandhed, vi, Dine Børn, fremstille os denne Dag for Dig, og i dette Hus, hvilket vi have bygget til Dit hellige Navns Ære, bede vi, at vore Synder formedelst Din enbaarne Søns forsonende Blod maa udslettes af Din Erindring for evig Tid, at vore Bønner maa opstige til Dig og have fri Adgang til Din Trone, og at vi maa høres i Din Helligdom. Maa det naadefuldt behage Dig at lytte til vore Begjeringer og at besvare dem i Overensstemmelse med Din uendelige Visdom og Kjærlighed; og tilsted, at de Velsignelser, vi søge, maa skjænkes os, ja, hundrede Fold, for saa vidt vi med rene Hjerter og oprigtige Hensigter søge at gjøre Din Vilje og forherlige Dit Navn.

Vi takke Dig, o Du store Elohim, fordi Du oprejste Din Tjener Joseph Smith gjennem Abrahams, Isaks og Jakobs Lænder og gjorde ham til en Profet, Seer og Aabenbarer, og fordi Du ved Engles Betjening fra Himlen satte ham i Stand til at frembringe Mormons Bog — Josephs Træ i Ephraims Haand — hvorved Esaias' og andre Profeters Spaadomme ere blevne opfyldte, og de Optegnelser, som denne Bog indeholder, ere blevne udgivne og oversatte paa mange Sprog. Vi takke Dig ogsaa, vor himmelske Fader, fordi Du inspirerede Din Tjener og gav ham Magt til i dette gode Land at organisere Din Kirke i al dens Fylde, Kraft og Herlighed, med Apostle, Profeter, Hyrder og Lærere, med alle Naadegaver henhørende dertil, og Alt dette ved Magten af det aronske og melkisedekske Præstedømme, hvilket Du tildelte ham ved Betjening af hellige Engle, som holdt dette Præstedømme i Frelserens Dage.

Vi takke Dig, vor Gud, fordi Du lod Din Tjener Joseph bygge to

Templer, i hvilke Ordinanser udførtes for Levende og Døde, og ligeledes fordi han levede længe nok til at sende Evangeliet til Jordens Nationer og til Øerne i Havet, og for alt det Arbejde, han udførte, indtil han led Martyrdøden for Guds Ord og Jesu Kristi Vidnesbyrd.

Vi takke Dig ogsaa, vor himmelske Fader, fordi Du opreiste Din Tjener Brigham Young, som i mange Aar holdt Præstedømmets Nøgler paa Jorden og ledte Dit Folk til disse Bjergdale, lagde Hjørnestenen til dette store Tempel, indviede det til Dig og ledede Opførelsen af tre andre Templer, der alle ere indviede til Dit hellige Navn her i Klippebjergene, og fordi mange Tusinder af Levende i disse Templer ere blevne velsignede, og Døde blevne udfriede.

Vor Fader i Himlen, vi takke Dig ogsaa for Din Tjener John Taylor, som fulgte i Din Tjener Brighams Fodspor, indtil han endte sit Liv i Landflygtighed.

Du har kaldt Dine Tjenere Wilford Woodruff, George Q. Cannon og Joseph F. Smith til at holde Præsidentskabets og Præstedømmets Nøgler i Dag, og for Disse Hyrder over Din Hjord give vi Dig Tak og Pris. Din Tjener Wilford kan ikke Andet end anerkjende Din Haand, o Fader, i Bevarelsen af hans Liv fra hans Fødsel indtil nærværende Dag. Intet uden Din Magt kunde have bevaret ham gjennem Alt det, han har gjennemgaaet i de 86 Aar, som Du har ladet ham leve her paa Jorden.

Vi takke Dig ogsaa for de Tolv Apostle, som Du har opreist, og for den fuldkomne Enighed, som eksisterer blandt os.

Vi takke Dig, o Herre, for de fuldkomne Organisationer, der eksistere i Din Kirke.

O Herre, vi betragte med dybe og ubeskrivelige Følelser Fuldendelsen af dette hellige Hus. Nedlad Dig til at annamme dette, det fjerde Tempel, som Dit Pagtens Folk ved Din Hjælp har opført mellem disse Bjerge. I svundne Tider inspirerede Du ved Din Helligaand Dine Tjenere, Profeterne, til at tale om en Tid i de sidste Dage, da Herrens Huses Bjerg skulde være grundfæstet ovenpaa Bjergene og ophøjet over Højene. Vi takke Dig, fordi det er blevet os forundt at medvirke til Opfyldelsen af disse gamle Seeres Syner, og fordi Du har ladet os deltage i dette store Arbejde; og eftersom denne Del af Dine Tjeneres Ord paa en saa forunderlig Maade er bleven opfyldt, bede vi Dig med forøget Tro og fornyet Haab, at Alt, hvad de have forudsagt angaaende Dit store Arbejde med at samle Dit Israel og opbygge Dit Rige paa Jorden i de sidste Dage, maa opfyldes ligesaa fuldstændigt, og det snarligt, o Herre!

Vi komme frem for Dig med Fryd og Taknemmelighed, med Aanden jublende og Hjertet fyldt med Pris, fordi Du har ladet os se denne Dag, for hvilken vi de sidste 40 Aar have bedet, haabet og arbejdet, og fordi vi nu kunne indvie dette Hus til Dit høje og hellige Navns Ære. For et Aar siden lagde vi Dækstenen med Raab af Hosianna til Gud og Lammet, og i Dag indvie vi det Hele til Dig med Alt, som hører dertil, at det maa være helligt i Dine Øjne; at det maa være et Bedehus, et Hus til Tak, Pris og Gudsdyrkelse; at Din Glorie maa hvile derpaa; at Din hellige Nærhed vedblivende maa være der; at det maa være et Opholdssted for Din elskelige Søn, vor Frelser; at de Engle, der staa for Dit Aasyn, maa være de hellige Sendebud, som skulle besøge det

og bringe til os Dine Ønsker og Din Vilje; at alle dets Dele maa være helligede og indviede til Dig, Israels Gud, Menneskeslægtens almægtige Styrer! Vi bede Dig, at alle de, som træde over Tærskelen i dette Dit Hus, maa føle Din Kraft og ledes til at erkjende, at Du har helliget det, og at det er Dit Hus og Din Helligdoms Sted.

Vi bede Dig, himmelske Fader, at antage denne Bygning i alle dens Dele, fra Grundvolden til Dækstenen, med Statuen, som er sat derpaa, og alle Spir og andre Ornamenter, der prydе Templets Ydre. Vi bede Dig at velsigne og bevare fra Ødelæggelse Murene, Mellemvæggene, Gulvene, Lofterne, Taget og Tømmerværket, Elevatorerne, Trappegangene med Trin og Gelændere, Karme, Døre, Vinduer og andre Aabninger, alle Ting, som staa i Forbindelse med Lys, Varme- og Ventilationsapparater, Kjedlerne, Maskineriet og Dynamoerne, de forenede Traad- og Rørledninger, Lamper og Brændere og alle Kar, Møbler og Gjenstande, som anvendes ved og i Forbindelse med de hellige Ordinanser, der skulle administreres i dette Hus, Forhæng og Altre, Døbefonden og Okserne, paa hvilke den hviler, samt Alt, hvad der tilhører samme; Baderum og Kar; ligeledes Forvaringssteder og Hvælvinger til Opbevarelsen af Optegnelser tillige med Optegnelserne selv og alle Bøger, Dokumenter og Papirer henhørende til Arkivet; ligeledes Bibliotheket med alle Bøger, Kort, Instrumenter o. s. v., der tilhøre samme. Vi bede Dig ogsaa at antage alle de Tillæg og Bygninger, der ikke udgjøre en Del af selve Hovedbygningen, men som alligevel høre med dertil; og vi bede Dig at velsigne Møblerne, Sæderne, Opstopningen, Gardinerne, Hængslerne og Laasene med samtlige de mangfoldige andre Gjenstande, der findes i og tilhøre dette Tempel, dets Omgivelser og tilstødende Bygninger tilligemed al Ornamentering, Maling, Gibsning, Forgyldning og Bronzering, det fine Arbejde i Træ og Metal af alle Slags, Broderier og andet Naalearbejde, Billeder og Statuer, Stukkaturarbejde og Tronhimle. Ligeledes Materialierne, af hvilke disse Bygninger tilligemed deres Indhold ere sammensatte og opførte — al Sten, Kalk og Gibs, alt Tømmer og Træ af forskjellig Slags, Guld, Sølv, Messing og Jern samt alle andre Metaller, Silken, Ulden og Bomulden, Skind og Pelsværk, Glasset, Porcellænet og de kostelige Stene; alle disse Ting og alt Andet heri fremstille vi i Ydmyghed for Din Antagelse og helliggjørende Velsignelse.

Vor Fader i Himlen! Vi fremstille ogsaa for Dig Altrene, som vi have beredt, og hvor Dine Tjenere og Tjenerinder kunne modtage Beseglingens Velsignelser. Vi indvie dem i Jesu Kristi Navn til Dit høje og hellige Navn og bede Dig at hellige disse Altre, saa at de, som komme til dem, maa føle den Helligaands Kraft hvile paa sig samt forstaa og fatte Betydningen af de hellige Pagter, de slutte. Vi bede Dig, at vi i de Løfter og Pagter, vi indgaa med Dig og med hverandre, maa være ledte af Din Helligaand, og at disse Løfter og Pagter maa holdes hellige af os og antages af Dig, og at alle de Velsignelser, som der udtales, paa Opstandelsens Morgen maa erholdes af alle Dine Hellige.

O Herre! Vi bede Dig at velsigne og hellige hele denne Byggeplads, det Stykke Land, hvorpaa disse Huse ere byggede, tilligemed Murene og Gjærderne omkring samme, saa vel som alle Spadseregange og Blomsterbede samt Træer, Planter, Blomster og Buske, der vokse

i denne Jordbund; maa de blomstre og trives og forskjønne dette Sted. Lad Din Aand hvile over denne Plet, saa at den kan blive et Sted for Hvile og Fred, for hellige Betragtninger og inspirerede Tanker.

Bevar disse Bygninger fra Skade eller Ødelæggelse ved Ild eller Oversvømmelse, fra Elementernes Rasen, fra Lynstraalen og Orkanens Heftighed og fra Jordskjælv; o Herre, bevar dem!

Himmelske Fader, vi bede Dig at velsigne alle dem, som skulle arbejde i Dit Hus. Tænk altid paa Din Tjener, som skal beskikkes til at præsidere indenfor dets Mure, giv ham rigelig Visdom fra det Høje, Aanden af hans Kaldelse, Præstedømmets Magt og Gaven til at bedømme Aander. Velsign ligeledes i Forhold til deres Kaldelse dem, som skulle være hans Medarbejdere i Udførelsen af Ordinanserne, Daab, Haandspaalæggelse, Tvætninger, Salvelser, Beseglinger, Begavelser og Ordinationer, der udføres her, saa at Alt, som skal udføres, maa blive helligt og antageligt for Dig, Du, vor Saligheds Gud. Velsign Skriverne og Kopisterne, at Tempel-Optegnelserne maa holdes korrekte uden Udeladelse og Fejl og blive antagne af Dig. Velsign i deres forskjellige Stillinger Maskinister, Vagtmænd og Portnere samt alle Andre, som have Pligter at udføre i Forbindelse med dette Hus, at de maa udføre deres Gjerning til Dit Navns Forherligelse.

Tænk ogsaa i Din Naade paa alle dem, som have arbejdet for Opførelsen af dette Hus, og som paa nogen Maade med Midler eller Indflydelse have hjulpet til at fuldende det; lad dem ikke miste deres Løn.

O Du, vore Fædres Abrahams, Isaks og Jakobs Gud, hvis Gud det behager Dig at kaldes, vi frembære til Dig vor Hjertens Taknemmelighed, fordi Du har aabenbaret den Magt, hvorved Børnenes Hjerter vendes til Fædrene og Fædrenes Hjerter til Børnene, saa at alle Menneskenes Børn i enhver Generation kunne blive delagtige i Himmeriges Riges Herlighed og Glæde. Besegl paa os Elias' Aand, saa at vi maatte kunne gjenløse vore Afdøde og forene os selv med vore Fædre, som ere gaaede bag Sløret; besegl tillige vore Døde til at komme frem i den første Opstandelse, saa at vi, som bo paa Jorden, maa forenes med dem, der bo i Himlen. Vi takke Dig saa vel paa vore egne som paa deres Vegne, der have fuldendt deres Arbejde i Forkrænkeligheden, fordi Fængslets Døre ere blevne aabnede, fordi Frihed er bleven forkyndt for de Fangne, og de Fængsledes Baand ere løsnede. Vi prise Dig, fordi vore Fædre fra først til sidst, fra nu og tilbage til Begyndelsen kunne forenes med os i en uopløselig Kjæde, dannet af det hellige Præstedømme, og fordi vi som een stor Familje, forenet i Dig og sammenbunden ved Din Magt, kunne samlede staa frem for Dig og ved Magten af Din Søns forsonende Blod blive befriede fra alt Ondt og blive frelste, ophøjede og herliggjorte. Tilsted ogsaa, at hellige Sendebud indenfor disse hellige Mure maa besøge os og gjøre os bekjendte med det Arbejde, vi skulle udføre for vore Afdøde. Og faasom Du har paavirket Manges Hjerter, der endnu ikke have sluttet Pagt med Dig, til at opsøge deres Forfædres Slægtregister, hvorved de Hellige have fundet Oplysning om Mange af deres Paarørende, bede vi Dig, at Du vil forøge denne Attraa hos dem, saa at de paa denne Maade kunne hjælpe med til at fremrulle Dit Værk. Velsign dem, saa at de ved

Udarbejdelsen af deres Slægtregister ikke begaa nogen Fejltagelse, og aabn for dem nye Kilder, hvorfra de kunne erholde Oplysning om deres afdøde Slægt; og giv dem Lejlighed til at faa Adgang til den hensvundne Tids Optegnelser, saa at deres Arbejde ikke alene maa blive korrekt, men ogsaa fuldstændigt.

O, Du Fader til alle Menneskers Aander, velsign i Naade og dygtiggjør dem, paa hvem Du har lagt en Del af Din Myndighed, og som bære Ansvaret og Magten af Dit hellige Præstedømme efter Guds Søns Orden. Velsign dem Alle fra først til sidst, lige fra Din Tjener, som repræsenterer Dig i hele Verden, til den sidst ordinerede Diakon. Giv til enhver af dem Aanden af deres Kaldelse og en fuld Opfattelse af deres Pligter samt en kjærlig Iver til at udføre dem. Giv dem Tro, Taalmodighed og Forstand. Maa deres Levnet være mægtigt i Dyd og prydet med Ydmyghed; maa deres Administration være indflydelsesrig, deres Bønner virksomme og deres Lærdomme saadanne, som føre til Salighedens Sti. Foren dem med Din Aands Kraft i alt Deres Arbejde; maa de forherlige Dit Navn i hver Tanke, Ord og Handling, og maa de bevare den Visdom, der har gjort dem til Konger og Præster for Dig.

For Dine Tjenere i det øverste Præsidentskab bede vi først og fremmest. Aabenbar tydeligt Dit Sind og Din Vilje for dem i Alt, som er nødvendigt for Dit Folks Velfærd; giv dem himmelsk Visdom, rigelig Tro og de Gaver og Kræfter, der dygtiggjøre dem til at præsidere over Embedsmænd og Medlemmer i Din Kirke paa en for Dig antagelig Maade. Ihukom i Kjærlighed Din Tjener, hvem Du har kaldt til at være en Profet, Seer og Aabenbarer for hele Menneskeslægten; hans Dage have været mange paa Jorden, men vi bede Dig, at Du endnu vil forlænge hans Livstid og tildele ham alle de Gaver og Kræfter i deres Fylde, der henhøre til det Embede, Du har betroet ham. Velsign ligeledes med ham hans Medarbejdere i Præsidentskabet over Din Kirke.

Tildel Dine Tjenere, de Tolv Apostle, en rig Begavelse af Din Aand. Lad Dit Riges Evangelium spredes over den ganske Verden under deres Ledelse og prædikes til alle Nationer, Stammer, Tungemaal og Folk, saa at de Oprigtige af Hjertet i alle Lande maa høre Frelsens glade Budskab. Vi bede Dig, at Du vil bortrydde de Hindringer, der nu staa i Vejen for Sandhedens Udbredelse, og lade Samvittighedsfrihed gives til alle Mennesker i alle Riger paa Jorden.

Tænk i Naade paa Dine Tjenere, Patriarkerne; fyld dem med Velsignelse for Dit Folk, Israel. Lad dem bringe med sig Trøstens, Vederkvægelsens og Opmuntringens Sæd til Dine Hellige. Fyld disse Dine Tjenere med Forjættelsens Helligaand, og lad deres Profetier opfyldes, saa at Medlemmerne af Din Kirke maa prise Dit Navn og deres Tro paa Dig og Dine administrerende Tjeneres Løfter maa styrkes og forøges.

Velsign i Forening med Dine Tjenere, de Tolv, ogsaa deres Medarbejdere, de Halvfjerds; gjør dem mægtige i Dit Ords Forkyndelse til Jordens fire Hjørner. Maa Vejen aabnes for dem, saa at de kunne indføre Evangeliet i ethvert Land og forkynde dets frelsende Sandheder i ethvert Sprog, saa at Fastlandenes og Øernes Indbyggere kunne fryde sig ved Vidnesbyrdet om det store Arbejde, Du i disse sidste Dage udfører paa Jorden.

Velsign rigelig, o Herre, Højpræsterne i alle de forskjellige Pligter og Stillinger, til hvilke Du har kaldt dem. Som faste Ordets Tjenere i Zions Stave, der stadig forøges, vil Du velsigne dem rigeligt med Aanden af deres høje Kald. Lad dem som Præsidenter, Raadgivere, Biskopper, Højraadsmedlemmer og i alle andre Embeder, til hvilke deres Præstedømme berettiger dem, udøve Din hellige Lov med Retfærdighed og være kjærlige Fædre for Folket, og lad dem som Dommere blandt de Hellige være upartiske og rettænkende saa vel som barmhjertige og kjærlige.

Skjænk ligeledes Visdommens, Troens og Kundskabens kostbare Gaver til Dine Tjenere, Ældsterne, Præsterne, Lærerne og Diakonerne, saa at de Alle maa udføre deres Andel af det herlige Arbejde, Du har kaldt dem, som ere i Besiddelse af det hellige Præstedømme, til at udføre.

Vi anraabe Dig, at Du vil erindre Dine Tjenere, Missionærerne, som forkynde den frelsende Sandhed, Du har aabenbaret for Menneskets Gjenløsning, til de mange Millioner, som nu sidde i et dybt aandeligt Mørke. Bevar dem fra alt Ondt, fri dem fra Pøbelvold, lad dem ikke mangle noget som helst Gode, men velsign dem rigeligt med de Gaver og Kræfter, som tilhøre deres Embeder. Ihukom ogsaa deres Familjer, at de maa opholdes og trøstes af Dig og opmuntres og varetages af Dine Hellige.

Vi bede til Dig for Medlemmerne i Din hellige Kirke overalt i den ganske Verden, at Folket maa blive saaledes ledet og styret af Dig, at Alle, som kalde sig selv Hellige, maa bevares i Enhed i Troen, vandre fremad paa Sandhedens Vane i Fredens Baand og med Hellighed i deres Levnet. Styrk de Svage og tildel Alle Din Aand.

Vor Fader, lad Freden bo i alle de Helliges Hjem; lad hellige Engle bevogte dem, og omslyng Du dem med Din Kjærligheds Arm; lad Velstand tilflyde dem, og lad Fristeren og Fordærveren holdes fjærnet fra dem. Lad Dit Pagtens Folks Dage blive forlængede i Retfærdighed, og hold Sygdom og Dødelighed borte fra dem. Lad Landet, som de bebo, blive frugtbart formedelst Din Naade, lad dets Vand forøges og Klimatet tempereres efter Dit Folks Bekvemmelighed og Trang. Lad Tørke, ødelæggende Storme, Cykloner og Orkaner holdes langt borte, og lad aldrig Jordskjælv forurolige det Land, Du har givet os. Tilsted ikke Orme, Græshopper eller andre Insekter at ødelægge vore Haver eller fortære vore Markers Grøde; men lad os være et Folk velsignet af Dig i Aand og Legeme, i Hus og Hjem, i vore Faareflokke og Kreaturhjorder. Velsign os selv og vort Afkom og Alt, som Du har anbetroet os.

Saa bede vi for Zions Ungdom — Dit Folks Børn; tildel dem rigeligt af Troens og Retfærdighedens Aand og en tiltagende Kjærlighed til Dig og Dine Love. Velsign alle Institutioner, som Du til deres Gavn har oprettet blandt os. Lad vore Kirkeskoler stedse med forøget Kraft virke i det Godes Tjeneste. Maa Din Helligaand være Sjælen i den Undervisning, som meddeles i disse Skoler, og maa den samme Aand opfylde Hjertet og oplyse Sindet hos Eleverne. Velsign overmaade Dine Tjenere, General-Superintendenten og alle Bestyrere, Lærere og andre Embedsmænd samt dem, der udgjøre Din Kirkes Skole- og Undervisningskommission. Tænk ligeledes i Kjærlighed paa Søndagsskolerne med

Alle, der enten som Lærere, Lærerinder eller Elever tilhøre samme; lad Indflydelsen af den Undervisning, som gives i disse Skoler, tiltage og bidrage til Din Herlighed og Dine Børns Frelse indtil Fuldkommenhedens Dag. Velsign Medlemmerne i General-Bestyrelsen for Deseret Søndagsskole-Forening med den nødvendige Visdom til Udførelsen af deres Pligter og til Fuldendelsen af den Hensigt, i hvilken denne Bestyrelse er dannet.

Vi fremstille ogsaa for Dig de „Unge Mænds" og „Unge Kvinders" gjensidige Uddannelsesforeninger med alle deres Embedsmænd, baade de overordnede og de lokale, samt Medlemmerne af samme. Maa de nyde Fremgang, maa deres Medlemsantal forøges, og maa det Gode, de udføre, tiltage med hvert Aar. For Smaabørnsforeningerne og Religionsklasserne anføge vi Dig ogsaa om Din Velsignelse og ledende Omhu; maa Undervisningens Aand blive udøst over Præsidenter, assisterende Embedsmænd, Lærere og Lærerinder; maa disse Foreninger og Klasser holde Skridt med Din Kirkes øvrige Undervisningsvæsen, saa at vore Børn fra deres tidligste Alder maa blive opdragne til at vandre paa Herrens Veje og Dit Navns Herlighed forøges ved deres Tiltagen i Dyd og Intelligens.

Ejheller kunne vi forglemme, o Herre, de normale Øvelsesklasser blandt Dit Folk, enten de staa i Forbindelse med Kirkeskolerne, Uddannelsesforeningerne eller Søndagsskolerne. Lad disse Klasser blive Midler til at sprede sand Oplysning blandt de Hellige ved Uddannelsen af Lærere og Lærerinder, som ikke alene skulle være i Besiddelse af høj Intelligens, men ogsaa være fyldte med Evangeliets Aand og være mægtige i Sandhedens Vidnesbyrd og i at plante Kjærlighed til Dig og Dit Værk i Hjertet hos dem, de undervise.

Vi fremstille ogsaa for Dig, o Herre, Hjælpeforeningerne med alle deres Medlemmer og alle dem, som præsidere iblandt dem i Henhold til deres Kaldelse og Beskikkelse, enten i overordnede eller i lokale Stillinger. Velsign Lærerinderne i deres Medlidenheds- og Godgjørenheds-Arbejde, naar de som tjenende Engle besøge de Syge og Nødlidende i deres Hjem og bringe Trøst, Hjælp og Opmuntring til dem, som ere ulykkelige og sørgmodige. Velsign ogsaa, Du, vor mest naadefulde Fader, de Fattige blandt Dit Folk, at deres Raab paa Grund af Mangel og Lidelser ikke maa opstige til Dig fra Dit Folks Midte, som Du saa rigelig har velsignet med denne Verdens Bekvemmeligheder. Aabn nye Udveje, hvorved de Fattige kunne leve ved ærligt Arbejde, og rør ved deres Hjerter, som ere mere overflødigt velsignede, saa at de give rigeligt til deres i den Henseende mindre heldigt stillede Brødre og Søstre, at Du ikke skal have nogen Aarsag til at bebrejde os for Forsømmelse mod endog den Ringeste blandt Dit Pagtens Folk.

(Fortsættes Side 298.)

Tankesprog. Man kan ikke bedømme det, som behager En selv.
— Tiden er ofte Venskabets Ven og stundom Kjærlighedens Fjende.
— I den Brønd, man drikker af, skal man ikke kaste Sten.
— Svage Karakterer give aldrig efter, naar de bør gjøre det.

Den 1ste Juli 1893.

Missionstidens Varighed.

For en Tid siden havde vi en Samtale med en Missionspræsident angaaende et Emne, som er blevet meget almindeligt blandt Ældsterne og Missionærerne, nemlig over hvor stort et Tidsrum en Mission række. Det lader til, at Mange ere af den Mening, at naar de have været borte to Aar, bor de afløses med Tilladelse til at rejse hjem, og Nogle anse det som mere, end der burde fordres af dem, dersom de skulde blive opholdte i Missionen i længere Tid. Vedkommende Missionspræsident havde en Gang Anledning til at sige til en Ældste, hvis Omstændigheder næsten nødvendiggjorde hans Hjemrejse, at naar to Aar vare omme, burde han efter hans Mening løses fra sin Mission. En anden Missionær var nærværende ved denne Samtale, og da det siden blev nødvendigt, at han skulde forblive lidt længere end hans Medarbejder, ansaa han sig for at være forurettet, endskjøndt hans Familje hjemme var i god Forfatning og hans snarlige Hjemrejse aldeles ikke var nødvendig.

Den Anskuelse, at to Aar ere Grænsen for det Tidsrum, det bør paalægges en Ældste at være fraværende paa Mission, er i Følge vor Opfattelse urigtig, og den burde ikke næres af Ældsterne. Omstændigheder kunne indtræffe, som kræve, at Missionærerne skulle virke i længere Tid, fordi deres tidligere Afløsning maaske kunde blive skadelig og meget ufordelagtig for Missionens Vedkommende. Vi have set Tilfælde, hvor det har været nødvendigt for Ældster at være borte tre Aar, ja endog i længere Tid, og at de netop ved at forblive saa længe paa Mission have været i Stand til at udføre et stort Arbejde; undertiden er det hændt, at de have udført mere i det sidste Aar af deres Virksomhed end i hele den foregaaende Tid af deres Mission.

Naar en Ældste bliver kaldt til at gaa paa Mission, burde han fatte den Beslutning, at han vilde forblive i sin Missionsvirksomhed saa længe, som det var nødvendigt for Værkets Fremgang. En forstandig Missionspræsident vil ikke forsømme sine Medtjenere, ejheller vil han paalægge dem Byrder, som de de ikke bør bære, og han er, i Særdeleshed naar han samles med Ældsterne til Konference, i Stand til at bedømme, hvem det er mest passende at afløse; en Missionær skulde være tilfreds med at virke, indtil Aanden tilkjendegiver, at han kan undværes, og at det kan tillades ham at rejse hjem. Der er Grund til at tro, at Manges Interesse er bleven svækket, fordi de have hengivet sig til den Tanke, at efter to Aars Forløb skulde de uden videre afløses. Saadanne Følelser burde ikke næres. — Præsident George Q. Cannon i »Juv. Inst.«

Præsident Anton H. Lunds Hilsen.

(»Mill. Star.«)

Til de Hellige i den europæiske Mission!

„Den 4de Maj blev jeg af Kirkens øverste Præsidentskab kaldt til at overtage Bestyrelsen af den europæiske Mission, og jeg er nu kommen til disse Lande

for at forene mig med mine Missionsbrødre her i deres Bestræbelser for at sprede det evige Evangeliums herlige Principper. Ved at betragte det store og vigtige Ansvar, der er forbundet med det Arbejde, der ligger foran mig, føler jeg i højere Grad end nogensinde før Mistillid til mine egne Evner, og jeg føler min hele og uindskrænkede Afhængighed af Herren, hvis Hjælp og Bistand er nødvendig, for at jeg kan udføre de Pligter, der ere mig paalagte. Jeg beder indtrængende de Hellige, at de ville erindre mig i deres Bønner, naar de i Løndom eller i deres Familjekreds nærme sig Naadens Trone, saa at jeg maa blive begavet med Guds Aand til at give saadanne Raad, som kunne være til mest Gavn for Missionen.

Præsident Brigham Young er bleven løst efter at have præsideret over denne Mission i næsten tre Aar. Han har haft stor Glæde af sit Arbejde i Missionen, og Herren inspirerede ham rigelig og gav ham Visdom til at møde enhver uforudset Omstændighed, som fremkom under hans Forvaltning.

Da Templet i Salt Lake City skulde indvies, ønskede Præsident Woodruff, at alle Medlemmerne af de Tolv Apostles Quorum skulde være tilstede, og Præsident Brigham Young blev derfor kaldt hjem for at tage Del i Indvielseshøjtidlighederne. Under hans Fraværelse har Ældste Alfred Solomon bestyret Missionen. Han har arbejdet med Nidkjærhed i Udførelsen af sine Pligter og har vundet sine Medarbejderes og de Helliges Kjærlighed og Tillid. Maa Gud bevare ham paa hans Hjemrejse til sin Familje og sine mange Venner! Jeg ønsker at frembære min Tak til ham for de Meddelelser, han har givet mig angaaende Missionens nuværende Stilling.

Jeg anbefaler Brødrene, som virke i Missionens Tjeneste, opmærksomt at gjennemlæse Præsident George Q. Cannons udmærkede Artikel om Missionstidens Varighed, der findes i dette Nummer af Millennial Star.*) Jeg mødte dette Spørgsmaal den samme Dag, jeg ankom hertil. Det lader til, at Brødrene anse det for afgjort, at ved en Mission menes der et Tidsrum af netop to Aar. Medens dette tidligere har været en Missions gjennemsnitlige Længde — og jeg har ikke erfaret, at Præsident Woodruff agter at gjøre nogen Forandring i denne Henseende — bør det dog erindres, at der aldrig har været sat nogen bestemt Grænse for en Missions Varighed. Nogle Ældster have udført hæderlige Missioner i kun nogle faa Maaneder, medens Andre ere blevne kaldte til at udføre Missioner, der have krævet deres Fraværelse fra Hjemmet fire Aar, ja endog længere. Brødrene burde lade Spørgsmaalet angaaende Tid indtage en underordnet Plads i deres Tanker, men derimod lade Spørgsmaalet om, hvormeget Godt de kunde gjøre, hvormeget ædelt Arbejde de kunde udføre, medens de ere paa Mission, være fremtrædende i deres Sind og Gjenstand for al deres Opmærksomhed. Dersom Ældsterne følge denne Retning, vil den Tid, de virke i Missionens Tjeneste, synes dem at være kort, men dersom de tage en anden Kurs, vil Tiden synes dem at være uudholdelig lang. Lad enhver af os søge at være et Mønster for alle Mennesker i Flid, Taalmodighed og Udholdenhed, kort sagt alle Gaver og Dyder, som henhøre til Evangeliet, saa at vore Ord maa være Herrens Ord til Folket; da vil den Tid, vi ofre i Missionens Tjeneste, være den lykkeligste Periode af vort Liv.

Anthon H. Lund.

---

*) Præsident Cannons Artikel findes under Redaktionens Anmærkninger i nærværende Nummer af „Stjernen". — Red.

Afløsning.

Følgende Brødre løses fra deres Missionsvirksomhed i Skandinavien med Tilladelse til at rejse hjem til Zion:

Ældsterne Brynte Anderson og Joseph A. Folkman fra at arbejde i Christiania Konference, Sidstnævnte paa Grund af daarligt Helbred.

Ældste Hans C. Hansen fra at Arbejde i Aarhus Konference.

Maa Herren velsigne dem paa deres Hjemrejse, saa at de velbeholdne kunne naa deres Bestemmelsessted og gjense deres Kjære i Zion.

C. A. Carlquist,
Præsident over den skandinaviske Mission.

Bøn,

opsendt ved Indvielsen af Templet i Salt Lake City, Utah, Torsdag den 6te April 1893.

(Sluttet fra Side 295.)

O Israels Gud, vi bede Dig, at Du i Naade og Kjærlighed vil vende Dit Ansigt til Dit forfulgte Folk af Juda Stamme. O, befri dem fra deres Undertrykkere! Læg deres Saar, trøst deres Hjerter, styrk deres Fødder og giv dem Hyrder efter Dit eget Hjerte, der, som fordum, kunne lede dem paa Dine Veje. Lad deres Lidelsesdage snart være talte, og plant Du dem i deres gamle Hjems Dale og Sletter; lad Jerusalem fryde sig og Judea glædes ved hendes Sønners og Døtres Mangfoldighed, ved Klangen af Børns melodiske Stemmer i hendes Gader og ved den rige Udgydelse af Din frelsende Naade over dem. Maa Israels Børn ikke længere bøje Hovedet for Undertrykkeren, men maa de grundfæstes paa de evige Høje for aldrig mere at drives derfra med Vold, og Prisen og Herligheden tilhøre Dig.

Ihukom ogsaa i lignende Maade de aftagende Levninger af Israels Hus, Efterkommerne af Din Tjener Lehi. Skjænk dem atter Din Yndest som fordum, opfyld til Fuldkommenhed alle de Løfter, Du gav deres Fædre, og gjør dem til en hvid og behagelig Race, et elsket og helligt Folk som i tidligere Dage. Maa den Tid ogsaa være nær, da Du vil samle det adspredte Israel fra Øerne i Havet og fra ethvert Land, hvor Du har adspredt dem, og Jakobs ti Stammer fra deres Skjulested i Norden og indsætte dem til Samkvem og Samfund med deres Slægtninge af Abrahams Sæd.

Vi takke Dig, Israels Gud, fordi Du opreiste patriotiske Mænd til at lægge Grundvolden til denne store amerikanske Regjering. Du inspirerede dem til at affatte en god Konstitution og Love, der garantere alle Landets Indvaanere lige Rettigheder og Privilegier til at tjene Dig i Overensstemmelse med deres Samvittigheds Bydende. Velsign Embedsmændene, baade den dømmende og den udøvende Magt. Udgyd Dine Velsignelser i rigeligt Maal over Præsidenten, hans Ministre og Kongressen. Maa de blive oplyste og ledede ved Din Aand til at fastholde og understøtte Menneskefrihedens herlige

Principer. Vore Hjerter ere fyldte med Taknemmelighed til Dig, vor evige Fader, for Din Naade mod os ved at blødgjøre vore Medborgeres Hjerter i denne Nation overfor os. Det, Du har gjort, har været saare forunderligt for vore Øine. Vi takke Dig, at Du paavirkede Præsidenten for denne Nation til at udstede en almindelig Amnesti, og fordi Du har fjernet Modfølelser og Misforstaaelser angaaende os og vore Hensigter fra mange Menneskers Sind, saa at de nu ere villige til at behandle os som Medborgere og ikke som Fjender. I dette hellige Hus føle vi Trang til at give Dig Æren derfor, og vi bede Dig ydmygelig at forøge denne Følelse i vore Medmenneskers Hjerter. Hjælp dem til at se os i vort sande Lys. Vis dem, at vi ere deres Venner, at vi elske Frihed, at vi ville forene os med dem i at opholde Folkets Ret og vort Lands Konstitution og Love; giv os og vore Børn en tiltagende Tilbøjelighed for Loyalitet og til stedse at gjøre Alt, hvad der staar i vor Magt, for at understøtte konstitutionelle Rettigheder og beskytte Alles Frihed i denne store Republik.

Tænk i Naade, o Herre, paa Konger, Prinser, Regenter og alle Jordens Store; ligeledes paa alle de Fattige, Syge og Undertrykte og alle Mennesker, at deres Hjerter maa formildes, naar Dine Tjenere gaa ud for at bære Vidnesbyrd om Dit Navn, at deres Fordomme maa vige for Sandheden og Dit Folk finde Yndest hos dem. Styr Jordens Nationers Anliggender saaledes, at Vejen maa beredes for Sandhedens og Retfærdighedens Regjering. Vi ønske at se Frihed udbredt over hele Jorden; at se Undertrykkelse ophøre, Tyranners Aag brudt og enhver despotisk Regjeringsform omstyrtet, under hvilken Dine Børn ere nedværdige, nedtrykte og hindrede fra at nyde deres Andel af Velsignelserne paa Jorden, som Du har dannet til deres Opholdssted.

O Gud, Du evige Fader, Du kjender alle Ting. Du ser den Retning, Dit Folk er bleven ledet til at tage i politiske Anliggender. De have i mange Tilfælde forenet sig med de to store nationale Partier. Valgforberedelser ere blevne gjorte, Valg foretagne, og megen Partifølelse har været optændt. Meget er blevet sagt og gjort, som har saaret de Ydmyge, og som har været en Aarsag til Forargelse. Vi anraabe Dig, at Du i Din uendelige Naade og Godhed vil tilgive Dit Folk i denne Retning. Vis dem, o Fader, deres Fejl og Vildfarelse, saa at de maa se samme i den Helligaands Lys og omvende sig ærligt og oprigtigt og dyrke Hengivenhedens og Kjærlighedens Aand, som Du ønsker, at alle Menneskenes Børn skulle have, den Ene for den Anden, og som de Hellige fremfor alle Andre skulde søge at komme i Besiddelse af. Dygtiggjør Dit Folk til herefter at undgaa Bitterhed og Strid og til at afholde sig fra Ord og Handlinger i politiske Diskussioner, som kunne foraarsage daarlige Følelser og bedrøve Din Helligaand.

Hellige Fader, naar Dit Folk ikke have Lejlighed til at gaa ind i dette hellige Hus og opsende deres Bønner til Dig, og naar de ere undertrykte og besværede, omgivne af Ubehageligheder eller anfaldne af Fristelser, og de da vende deres Ansigter til dette, Dit hellige Hus, og bede Dig om Befrielse, om Hjælp og om Styrke, da bede vi Dig at se i Naade og Medlidenhed ned fra Dine hellige Boliger og lytte til deres Raab; eller naar Dit Folks Børn i kommende Tider af en eller anden Aarsag skilles fra dette Sted, men deres Hjerter vende sig, i Erindringen om

Dine Forjættelser, til dette hellige Tempel, og naar de i deres Sorg og Lidelser anraabe Dig i Hjertets Oprigtighed, at Du vil hjælpe og befri dem, da bede vi Dig ydmygt, at Du i Naade vil vende Dit Øre til dem, lytte til deres Raab og give dem de Velsignelser, de bede om.

Almægtige Fader, forøg i os Kraften af den Tro, der er overdraget Dine Hellige. Styrk os ved Erindringen om de herlige Befrielser, Du har skjænket os i det Forbigangne, og ved Erindringen om de hellige Pagter, Du har gjort med os, saa at, naar det Onde overskygger os, naar Gjenvordigheder møde os, og naar vi lide Fornedrelse, vi da ikke maa snuble eller tvivle, men at vi ved Dit hellige Navns Kraft maa fuldføre alle Dine retfærdige Hensigter med vor Tilværelse, opfylde vor Skabelses Maal og formedelst Din Naade triumfere i Herlighed over enhver Synd, frelses fra alt Ondt og gives en Plads i Guds Rige blandt dem, der skulle bo i Din Nærhed evindelig.

Og nu, vor Fader! Vi velsigne Dig, vi prise Dig, vi forherlige Dig, vi tilbede Dig og ophøje Dig Dag efter Dag og takke Dig for Din store Godhed mod os, Dine Børn; og vi bede Dig, i vor Frelser Jesu Kristi Navn, at høre disse vore ydmyge Bønner og besvare dem fra Himmelen, Din hellige Bolig, hvor Du troner i Herlighed, Kraft, Majestæt og Herredømme og med en Uendelighed af Magt, hvilken vi, Dine dødelige Skabninger, langt fra kunne forestille os og endnu langt mindre forstaa. Amen! Amen!

Konferencen i Christiania.

Konferencen i Christiania afholdtes i de Sidste-Dages Helliges Forsamlingslokale, Østerhausgade Nr. 27, Lørdag den 20de, Søndag den 21de og Mandag den 22de Maj.

Tilstede vare følgende Ældster fra Zion: Missionspræsident C. A. Carlquist, Charles Sorensen fra Kjøbenhavns Konference, Konferencepræsident A. M. Israelsen samt Adolph M. Nielsen, Ole Olsen, Andrew Larsen, Herman Knudsen, Gust. A. Iversen, John A. Andersen, Joseph A. Folkman, M. O. Nash, Peter Nielsen, Brynte Anderson, H. A. Pedersen, A. Johansen, John L. Johnson, Ole Sorensen jun. og Nephi Andersen.

Lørdag Aften Kl. 8.

Koret sang en til denne Konference af Broder C. A. Thørnblom forfattet og komponeret Velkomstsang.

Bøn af Konferencepræsident A. M. Israelsen, hvorefter Koret sang „Kom, alle Zions Sønner."

Efter at Konferencepræsident Israelsen havde budt de Forsamlede Velkommen, blev Aftenen benyttet af de forskjellige Grensforstandere til at afgive deres Rapporter fra de respektive Grene, hvori de havde virket; af Rapporterne fremgik det, at Konferencen var i en meget god Forfatning, og det syntes, som om Udsigterne nu vare bedre end nogensinde før.

Koret sang til Slutning:
„Nu kommer Forløsning for Jorden."

Taksigelse af Ældste Charles Sorensen.

Søndag Form. Kl. 10.

Koret sang:
„Morgenen saa dejlig oprinder paany."

Bøn af Ældste A. Johansen, hvorefter Salmen „Atter kraftig saltes Jorden" blev afsungen.

Præsident Israelsen fremstod ligesom den foregaaende Aften og bød de Forsamlede Velkommen til vore Møder; da vi tillige fejrede Pintsehøjtid, ønskede han, at vi maatte føle os dobbelt opmuntrede og nyde Herrens Aand i rigeligt Maal.

Ældste Gust. A. Iversen var den første Taler. Han var taknemlig for den Forstand og Kundskab, han havde modtaget fra Gud, om Jesu Kristi Evangelium, gjengivet til Jorden i de sidste Dage. Han omtalte Nødvendigheden af at undersøge Læren og adspørge Herren om Sandheden af en Religion, forend man sluttede sig til en saadan. Han sagde tillige, at den, som forkaster vor Lære uden at have undersogt den, skal staa til Ansvar derfor paa den kommende Dag. Til Slutning bar han sit Vidnesbyrd om Sandheden af det Evangelium, som de Sidste-Dages Hellige forkynde.

Ældste Peter Nielsen var glad ved her i Christiania at kunne bære sit Vidnesbyrd om Evangeliet; det var netop her, at han for 28 Aar siden annammede denne Lære; han havde aldrig angret den Stund, da han sluttede sig til dette Folk; nu, da han var kommen hertil igjen som Missionær, ønskede han at kunne udføre sin Kaldelse overensstemmende med Herrens Vilje.

Koret sang til Afveksling:

„Da Kristi Kirke ved Guds Magt,"

hvorefter Ældste Ole Olsen bar sit Vidnesbyrd og udtalte sin Glæde over at kunne være Budbærer for et saa stort Værk som dette.

Missionspræsident C. A. Carlquist betragtede det som et stort Privilegium at kunne samles med de Hellige paa dette Sted; han havde glædet sig over de gode Rapporter, som vare givne, baade med Hensyn til Grenene og Individerne selv, og han var glad ved at kunne samles med Missionærerne, som vare udsendte i samme Ærinde, som han selv, nemlig for at forkynde Jesu Kristi Evangelium til Menneskene. Det var forunderligt, at disse Missionærer, der som oftest vare unge og mange af dem endog meget aandrige, kunde være i Stand til at forlade deres Hjem og deres Arbejder for at gaa ud i Verden i aarevis, lide Haan, Bespottelse og som oftest Forfølgelse uden at faa nogen Løn for deres Arbejde. Men det var alene Visheden om at have gjort Herrens Vilje og Haabet om Herlighed i det tilkommende Liv, der kunde formaa dem til at bringe saa stort et Offer. Han udtalte sluttelig: Vi, som have annammet Troen, skulde holde ved i Bøn og Paakaldelse, saa at vi kunde beholde den og gaa fremad, indtil vi naa det store Maal; thi Guds Værk vil gaa fremad, til det fylder hele Jorden.

Koret sang til Slutning:

„Tænk, naar en Gang."

Taksigelse af Ældste M. O. Nash.

Søndag Efterm. Kl. 2.

Mødet aabnedes med, at Koret sang Salmen:

„Evigheds Pagt."

Bøn af Ældste Brynte Anderson, hvorefter Salmen „Fredens Budskab nu fra Zion lyder" blev afsungen.

Konferencepræsident Israelsen gav Rapport angaaende Christiania Gren. Medlemmerne vare gjennemgaaende gode og pligtopfyldende. Forsamlingerne vare godt besøgte; Mange undersøgte vor Lære, og Nogle vare tillagte Kirken siden den sidst afholdte Konference.

Missionspræsident C. A. Carlquist fremstod derefter og foreslog Kirkens Autoriteter i Zion saa vel som i den europæiske og skandinaviske Mission til Opholdelse i de Helliges Tro og Bønner.

Koret sang til Afveksling:

„Skjønne Dag, saa længe ventet."

Ældste Charles Sorensen benyttede derefter en Del af Tiden til at tale og bære sit Vidnesbyrd. Han sagde, at de Sidste-Dages Hellige vare de eneste Folk, som i Et og Alt troede Bibelen. Vi som et Folk komme frem og forkynde for Menneskene, at Gud atter i disse sidste Dage har talet til Jorden, at Mænd i Kjødet staa paa Jorden med Himmelens Fuldmagt, saa Ingen længere behøver at være i Uvidenhed og Mørke angaaende Herrens Vilje med Menneskene. Evangeliet prædikes nu til et Vidnesbyrd for Alle, og saaledes opfyldes Profetierne. Sluttelig nedbad han Guds Velsignelse over de Forsamlede.

Ældste H. A. Pedersen var den næste Taler. Han onskede at være i Besiddelse af den samme Aand, som gjorde sig gjældende paa Pintsefestens Dag i Jerusalem, hvilket vi læse en Beretning om i den hellige Skrift. Han oplæste derpaa nogle af disse Skriftsteder og omtalte Menneskenes Frafald og Kristi Forsoning, ved hvilken vi igjen kunde komme tilbage til vor Fader i Himmelen. Jøderne, til hvem Kristus blev sendt, forkastede ham; nu i disse Dage anerkjendes Kristus, men naar han udsender sine Tjenere, blive disse forkastede af Menneskene, som forfolge og udrydde dem; Joseph Smith, som Herren benyttede til at gjenoprette sin Kirke, blev dræbt, lige saa vel som mange andre af dem, som Herren har sendt i disse sidste Dage for at velsigne Menneskeslægten. Talerens Vidnesbyrd var, at Evangeliet var gjengivet i dets Fylde, Kristi Kirke var oprettet og vilde aldrig mere blive borttaget fra Jorden.

Koret sang til Slutning:

„Blomstre som en Rosengaard."

Taksigelse af Ældste Nephi Andersen.

(Sluttes.)

313

Aandens Udødelighed.

Af C. C. A. Christensen.

(Fortsat fra Side 279.)

Evigheden er, hvad man kalder et nødvendigt Faktum, fordi det ikke kan være anderledes, skjøndt hverken de Lærde eller Ulærde ere i Stand til at fatte eller forklare det. Verdensrummets Uendelighed er ligeledes et nødvendigt Faktum, og man ved, at Materien eller Elementerne i deres oprindelige Form ogsaa ere uudtømmelige saa vel som evige, fordi de ikke kunne være anderledes. Der kan ikke tænkes Grænser for Tiden eller Evigheden, Indskrænkning af Verdensrummet eller Elementernes Mængde. Vor Jord med dens store Mangfoldighed af Former, Farver, Størrelser og Sammensætning af disse saa vel som Love, under hvilke hvert Individ er stillet, og som vedligeholde den Orden og Harmoni, som karakteriserer hele det saakaldte Naturrige paa denne forholdsvis lille Klode, er med Alt dette dog kun en forsvindende Ubetydelighed i det ufattelige store Universum (Verdensaltet), i hvilket den bevæger sig omkring vor Sol.

Astronomerne fortælle os, at mange

af de straalende Himmellegemer, som sende deres Lys til os fra deres umaadelige Afstande, ere ufattelige Tidsperioder, ældre end vor Jord, og nogle Geologer paastaa, at vor Jord er mange Tusind Aar gammel, og møde derfor Modstand hos de orthodokse Theologer, som sige, at den kun er henved seks Tusind Aar gammel efter den kristne Tidsregning, og de bygge disse deres Anskuelser paa Skabelseshistorien, eftersom de opfatte den. I dette, som saa meget Andet, ere dog den Slags Theologer paa Afveje og bygge deres Theorier paa falske Hypotheser (Slutninger eller Forstaaelser). I første Mose Bog, 1ste Vers, staar: „I Begyndelsen skabte Gud Himlen og Jorden." — Lad Geologerne derfor tænke sig Jorden saa gammel, som de i Følge deres formodede sikre Beviser for dens høje Alder antage den at være, saa kunne de dog ikke komme længere tilbage i Tiden end til Begyndelsen. Det Samme siges om Himlen eller Firmamentet med sine utallige lysende Kloder af forskjellig Størrelse og Straaleglans. De bleve Alle skabte i Begyndelsen, men dermed menes ikke, at de Alle bleve skabte paa een Gang. De havde hver sin Begyndelse ligesom vor Jord.

Moses fortsætter sin Beretning og siger: „Og Jorden var øde og tom." Endvidere siger han: „Og Gud sagde: der vorde Lys," og han fortsatte saaledes sit Skabelses Værk i seks Tidsperioder, som han kaldte Dage. Vandene bleve skilte og samlede i visse Egne af Jorden og fik sine Beboere, som passede for det vaade Element; det tørre Land fik Krybdyr og Fugle, som passede for den nyskabte Jords yppige Vegetation, der endnu var uskikket for de mere fuldkomne Skabninger, som senere bleve satte paa Jorden, og af hvilke Mennesket var det sidste, det skjønneste og Kroningsværket fra Skaberens Haand, og „Gud saa Alt det, han havde skabt, og se, det var saare godt." At disse Skabelsesperioder have medtaget flere Tusinde Aar, er der ingen Tvivl om, og derfor sagde Apostelen Peter: „Men dette Ene bør ikke undgaa Eder, I Elskelige, at een Dag er for Herren som Tusinde Aar, og Tusinde Aar som een Dag." (2. Pet. 3, 8.)

Tilsidst sagde Gud: „Lader os gjøre et Menneske i vort Billede, efter vor Lignelse; og det skal regjere over Havets Fiske og over Himlens Fugle og over Fæet og over al Jorden og over alt Kryb, som kryber paa Jorden. Og Gud skabte Mennesket i sit Billede, han skabte det i Guds Billede; Mand og Kvinde skabte han dem." (1. Mos. 1, 26. 27.) Der er Intet i denne Beretning, der giver noget fornuftigt Menneske, som ikke allerede er vildledt, Grund til at formode, at Ordet skabe betyder at frembringe Noget af Intet. Som allerede bemærket, ere Elementerne evige, og de kunne derfor blot opløses eller sammenføjes i de utallige Former og Kompositioner, som Naturen giver os Tusinde Beviser paa den Dag i Dag. Det var Skaberens Værk (som her kaldes Skabelse) at ordne Naturrigets mangfoldige Afdelinger i rette Tid og paa rette Sted, og Gud, som ogsaa kaldes den „evige Fader," besad den fornødne Visdom og Evne til at gjennemføre sine store Planer.

(Fortsættes.)

Statistisk Rapport

over

Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige i Skandinavien for Halvaaret, endende den 15de Maj 1893.

Konferencer.	Grene.	Missionærer fra Zion. Overpræster.	Halvfjerds.	Ældster.	Ældster.	Præster.	Lærere.	Diakoner.	Medlemmer.	Total Antal af Medlemmer og lokale Præstedømme.	Døbte.	Emigrerede.	Udelukte.	Døde.	Ukjendt Opholdssted.	Konference-Præsidenter.
Kjøbenhavn . . .	6	1	16		44	7	18	13	395	477	20	5	10	1	5	C. P. Larsen.
Aarhus	5	1	16		34	10	14	3	262	323	38	13	9		7	Martin Nielsen.
Aalborg	3	1	7		13	12	12	3	246	286	16	6	6	1	11	M. Petersen.
Danmark	14	3	39		91	29	44	19	903	1086	74	24	25	2	23	
Norge:																
Christiania . . .	10		15		51	19	22	11	499	617	32	14	6	6	1	A. M. Israelsen.
Stockholm	9		18		90	51	35	22	1178	1376	20	5	23	10	1	Aug. Carlson.
Gøteborg	8	1	10		31	27	28	18	398	502	25	11	6	6		A. J. Wahlquist.
Skåne	6		13		10	9	9	3	186	230	6	6	1	6	2	N. J. Henrichsen.
Sverige	23	1	41		131	87	72	43	1762	2108	51	22	30	22	3	
Totalsum	47	4	75		273	135	138	73	3164	3811	157	60	61	30	27	

Dødsfald.

Minnie Nielsen, Datter af Jens og Mathilda Nielsen, født i Mill Creek, Salt Lake County, Utah, den 10de November 1880, afgik ved Døden i Riverton, Utah, den 30te Maj 1893.

Mattie C. Nielsen, Datter af Jens og Mathilda Nielsen, født i Horning, Danmark, den 21de Juni 1876, afgik ved Døden i Riverton, Utah, den 6te Juni 1893.

Det er en tung Sorg, der har ramt disse to unge Pigers Forældre, og Slaget rammer saa meget haardere, som de for et Aar siden mistede en Søn paa 17 Aar.

Indhold.

Kjøbenhavn.

Udgivet og forlagt af C. A. Carlquist, Sankt Pauls Gade 14, 1ste Sal.

Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen).